הטוחן, הטוחנת והרחיים

סיפר ביידיש פעטער בן ציון
צייר אליעזר ליסיצקי
ווארשע תרפ"ג (1922)

היה היו פעם טוחן וטוחנת, והיה להם זוג אבני רחיים.

הטוחן והטוחנת נהגו לומר" רחיים, רחיים, תנו לנו קמח שיפון. נאפה לחם לשבוע."
נתנו להם הרחיים קמח שיפון והם אפו לחם של שבוע.
אמרו הטוחן והטוחנת "רחיים, רחיים, תנו לנו קמח לבן. נאפה חלה לשבת".
נתנו להם הרחיים קמח לבן והם אפו חלה לשבת.

ראה פעם הפריץ איך הטוחן והטוחנת מבקשים
קמח מרחיים ורחיים נותנים להם קמח.
בא הפריץ לטוחן ולטוחנת ושאל: "טוחן וטוחנת,
האם אפשר ללון אצלכם?"
"אפשר!"

בלילה קם הפריץ ולקח את הרחיים. אחת תחת
הזרוע הימנית, שנייה תחת הזרוע השמאלית,
והלך לו.
בבוקר קמו הטוחן והטוחנת – אין רחיים!

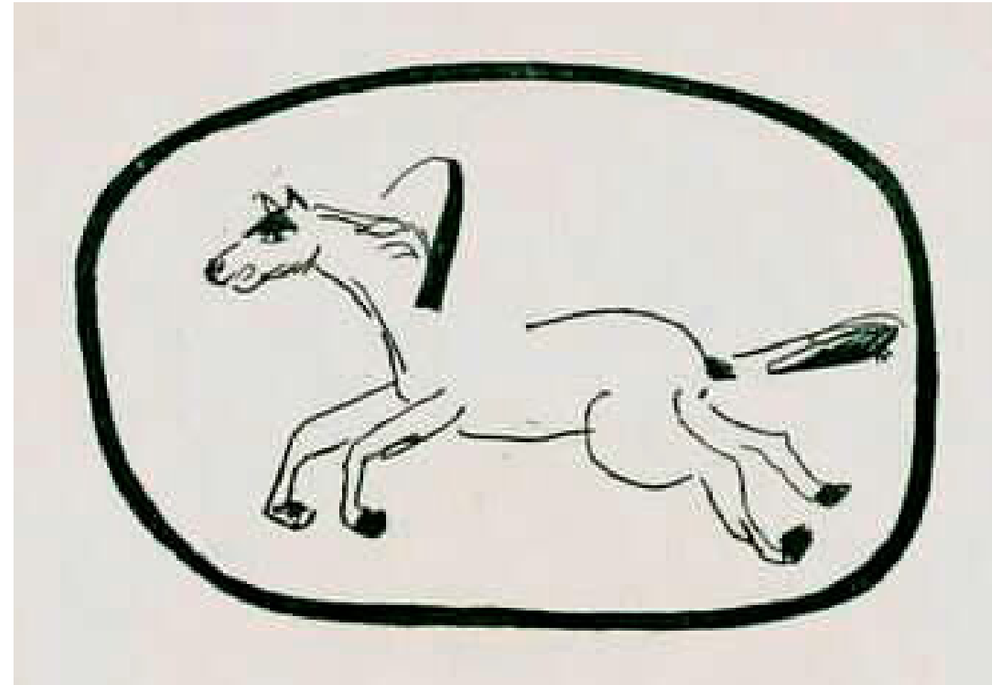

הטוחן והטוחנת שלחו סוס לפריץ שייקח את הרחיים חזרה.
בא הסוס אצל הפריץ:
"פריץ, פריץ, תחזיר את הרחיים."
"לא רוצה להחזיר!"
והפריץ לקח את הסוס, הוביל אותו לאורווה שלו.
והסוס לא חזר.

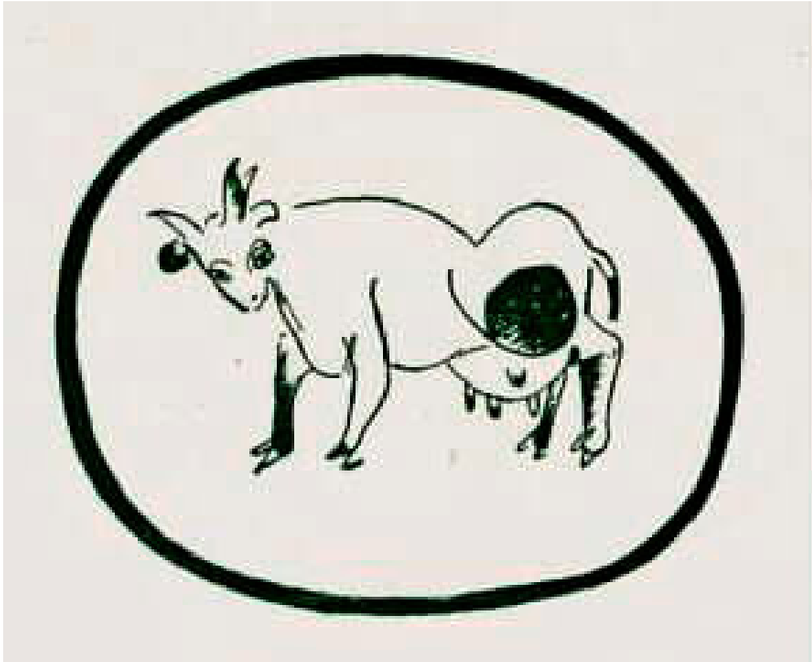

אזי הטוחן והטוחנת שלחו פרה לפריץ, שתיקח את הרחיים.
באה הפרה לפריץ:
"פריץ, פריץ, תחזיר את הרחיים!"
"לא רוצה להחזיר!"
והפריץ לקח את הפרה, הוביל אותה לרפת שלו.
והפרה לא חזרה.

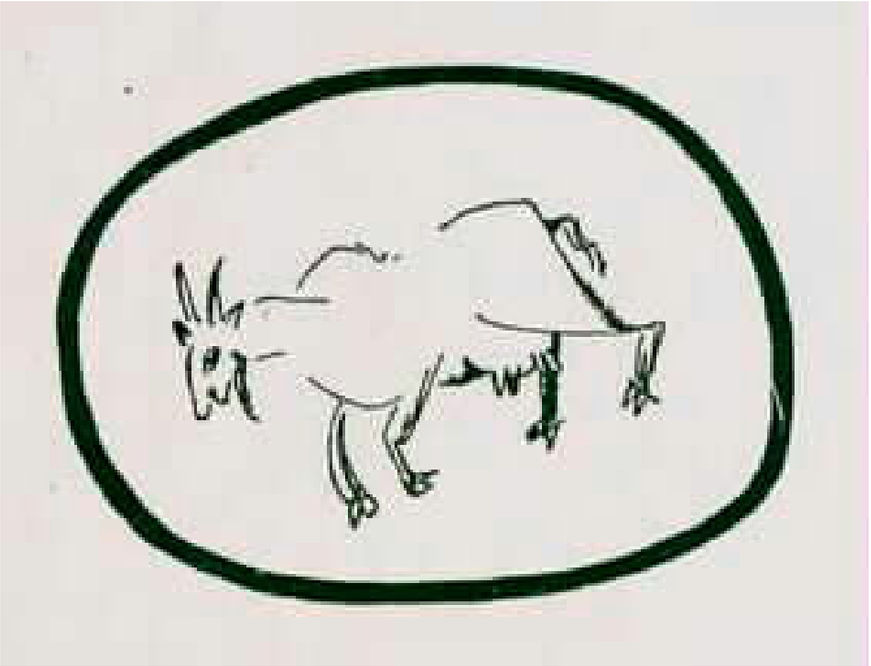

הטוחן והטוחנת שלחו עז לפריץ, לקחת את הרחיים.
באה העז לפריץ:
"פריץ, פריץ, תחזיר את הרחיים!"
"לא רוצה להחזיר!"
והפריץ לקח את העז והוביל אותה לסככה.
והעז לא חזרה.

אמר התרנגול:
"אני רוצה ללכת ולקחת את הרחיים."
בא התרנגול לפריץ:
"פריץ, פריץ, תחזיר את הרחיים!"
"לא רוצה להחזיר!"
קפץ התרנגול על החלון, שם את מקורו לאוזנו הימנית של פריץ:
"פריץ, פריץ. תחזיר את הרחיים, אחרת אנקר לך את המוח!"

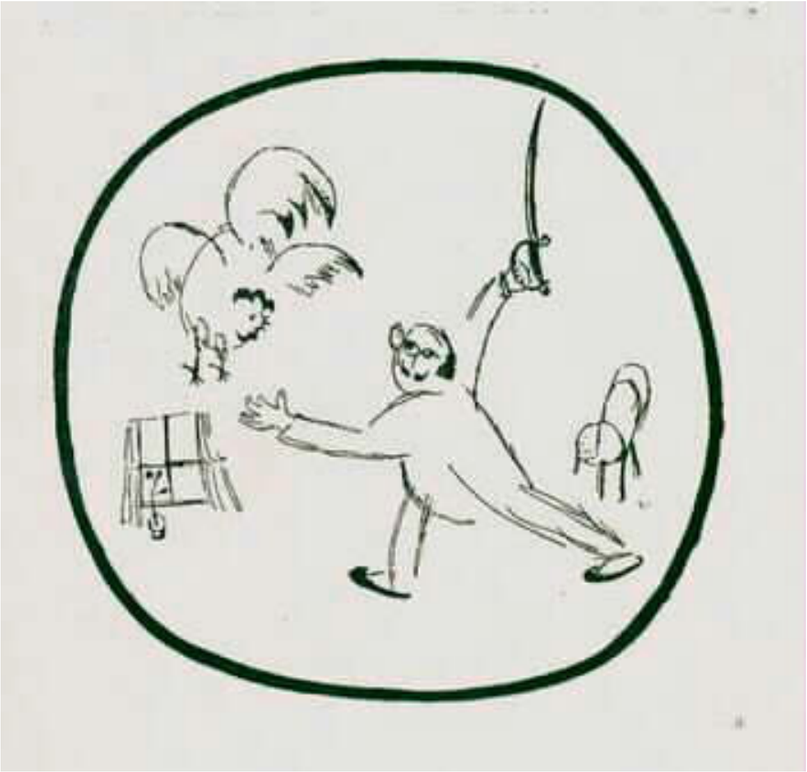

הפריץ התרגז. הוא לקח חרב ורצה להוריד
לתרנגול את הראש.
התרנגול התעופף באוויר, והפריץ חתך לעצמו את
האוזן הימנית.

הכניס לו התרנגול את מקורו לאוזן השמאלית:
"פריץ, פריץ, תחזיר את הרחיים. אחרת אנקר לך
את המוח!"
כעס הפריץ ורצה להוריד לתרנגול את ראשו בחרב.
התרנגול התעופף באוויר והפריץ חתך לו את האוזן
השמאלית.
התיישב התרנגול על ראשו של הפריץ:
"פריץ, פריץ, תחזיר את הרחיים. אחרת אנקר לך
את המוח."
נבהל הפריץ והחזיר את הרחיים.

לקח התרנגול את הרחיים, אחת תחת הכנף הימנית, שנייה תחת הכנף השמאלית.
אמר התרנגול לפריץ:
"פריץ, פריץ, שחרר עכשיו את הסוס מהאורווה!
הפריץ שחרר את הסוס מהאורווה.
"פריץ, פריץ, שחרר את הפרה מהרפת".
הפריץ שחרר את הפרה מהרפת.
"פריץ, פריץ, שחרר את העז מהסככה!"
הפריץ שיחרר את העז מהסככה.

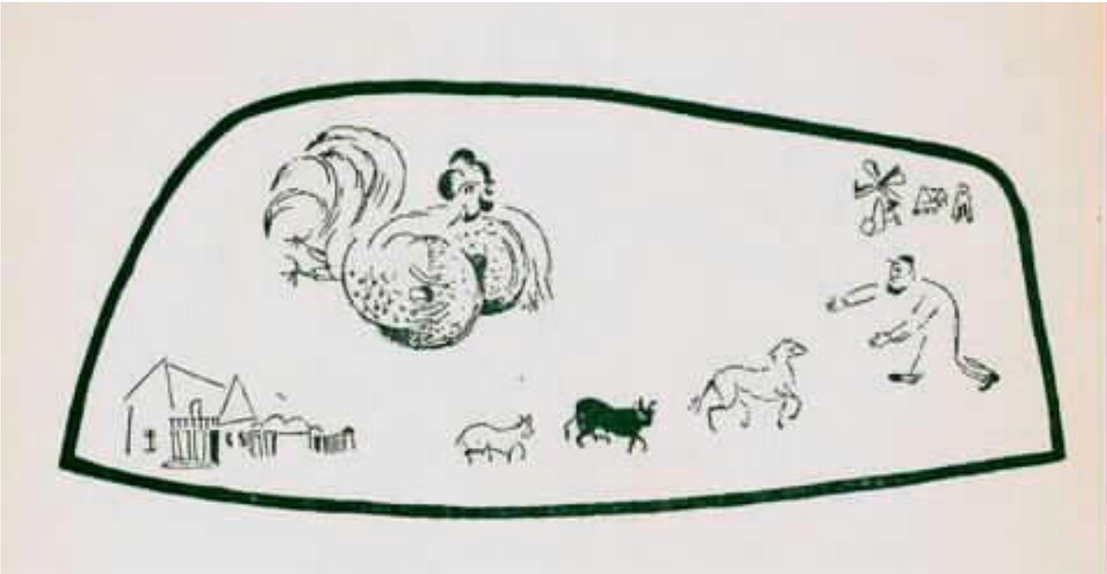

חזרו כולם לטוחן ולטוחנת. והם חיים שם עד היום.

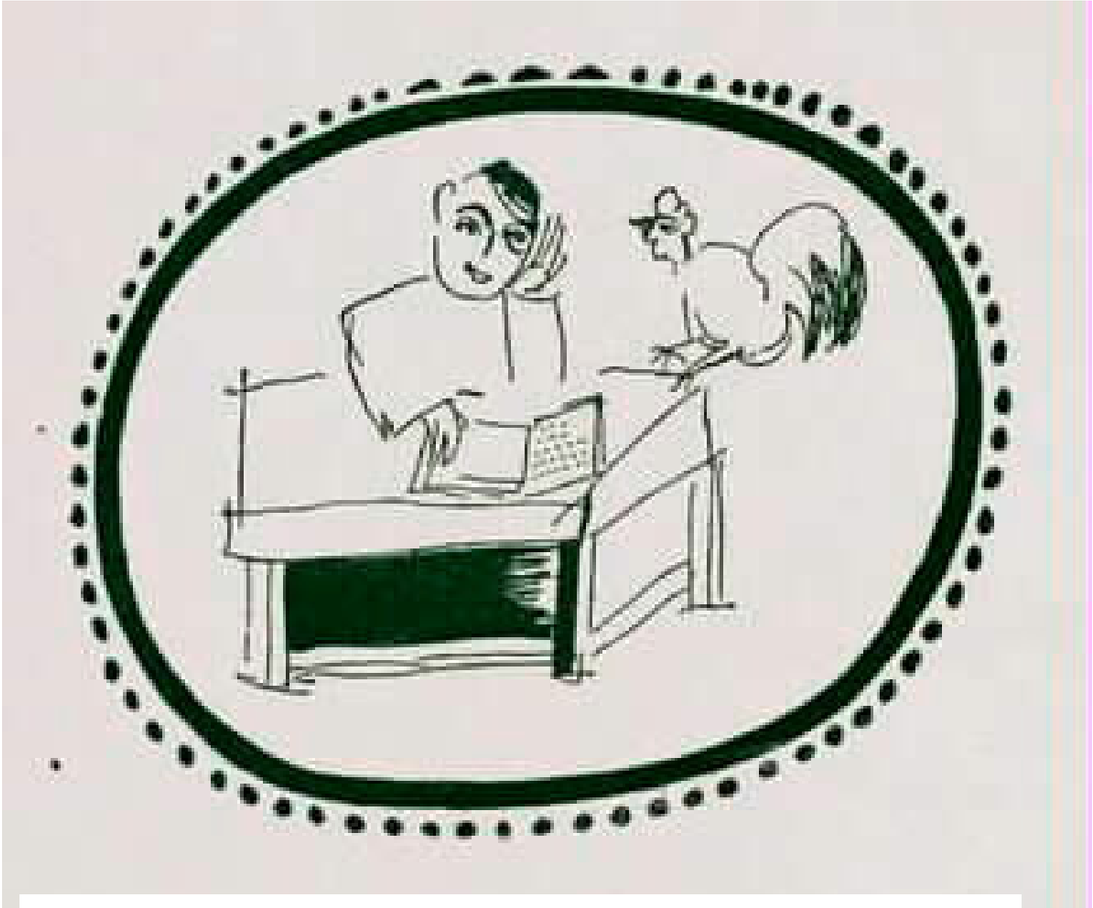

סיפור יפה ??